Talcuire la Psalmul 50 - Pr. Cleopa

Adaptare după Pelerinul român
Pr. Cleopa

"Acest PSALM a fost alcatuit de catre PROOROCUL DAVID dupa caderea lui in cele 2 mari pacate: UCIDEREA si PREACURVIA.

Sfintii Parinti spun ca a ingaduit Dumnezeu sa faca aceste mari pacate pentru a lasa intregii lumi o RUGACIUNE DE POCAINTA, unica in felul ei, pentru toate generatiile carora li se va trezi constiinta despre starea pacatelor lor.

Sfintii Parinti atrag atentia ca David era prooroc si totusi a cazut in pacat, David era imparat si totusi a cazut in pacat, David era batran si totusi a cazut in pacat, ca om fiind, esti expus sa cazi in pacat.

Intelegem atunci cand savarsim un pacat, noi toti suntem urmasii lui Cain, caci urmasii lui Cain se numeau oameni, pe cand fiii lui Set se numeau "fiii lui Dumnezeu".

Si trebuie remarcat ca CONSTIINTA LUI DAVID NU MAI ERA VIE, TREAZA, LUMINATA DE DUHUL SFANT, ci era incetosata, intunecoasa; nu mai era atent la faptele sale, ci s-a lasat impins de instinctul orb, dar puternic, catre fapta ce a urmat.

De aceea, nici nu a inteles aluzia Proorocului Natan, ci numai dupa ce Proorocul a strigat cu glas puternic, ca de tunet: "Tu esti acela care a savarsit fapta aceasta", i s-a trezit constiinta si si-a recunoscut pacatul, zicand: "PACATUIT-AM DOMNULUI", iar Natan a zis catre David: "Si Dumnezeu a iertat pacatul tau, nu vei muri…" (2 Regi 12,13)

PSALMUL 50 are 3 parti cu cate 7 idei fiecare parte:

1. marturisirea facuta lui Dumnezeu, apeland cu multa umilinta si staruinta la indurarile Lui,

2. mijloace pe care trebuie sa le foloseasca fiecare om pentru a-si asigura MANTUIREA, de fapt, cele 7 TAINE instituite de Mantuitorul spre curatie, sfintire si ajutor pentru a trai in virtute,

3. arata ca omul trebuie sa faca si misiune; arata bucuria ce o are omul pentru tot ajutorul primit de la Dumnezeu, lauda ce e dator sa i-o aduca Domnului, cum si ce laude placute Lui; ce rugaciuni mai trebuie sa faca omul si pentru ce anume, ca sa fie de folos si placute lui Dumnezeu.

Si acum o oarecare explicatie:

Am gasit undeva o comparatie si afirmatie, ca DUMNEZEU A FACUT TOTUL DIN NIMIC; dar si omul a facut ceva tot din nimic, si anume, PACATUL, urmat de faradelege, PACATUL, fiind NEASCULTAREA DE DUMNEZEU.

Dupa ce primii oameni, Adam si Eva, au pacatuit, au fost scosi din Rai. In continuare, generatie dupa generatie, si in special dupa ce fiii lui Set, adica fiii lui Dumnezeu, s-au casatorit cu fetele oamenilor (din semintia lui Cain), au pacatuit din ce in ce mai mult, pana cand li s-a intunecat de tot constiinta si nu mai intelegeau nimic din cele placute lui Dumnezeu, a determinat pe Dumnezeu sa zica lui NOE:

“Sfarsitul la tot omul vine, ca s-a umplut pamantul de nedreptate si iata ii voi pierde pe ei de pe pamant”.(Facerea 6,13)

Si au pierit oamenii prin potop, afara de Noe si familia lui. Apoi iarasi s-au inmultit oamenii si tot mai mult pacatuiau.

Vazand Dumnezeu ca din cauza pacatelor li s-a intunecat mintea si constiinta incat nu mai inteleg nimic din cele ce trebuiesc facute dupa voia Sa, a socotit sa le dea o LEGE SCRISA si pe care, mai tarziu, au nesocotit-o si au incalcat-o, aparand in felul acesta alaturi de pacat si faradelege.

De aceea, si David, INSUFLAT DE DUHUL SFANT, isi da seama ca a pacatuit inaintea lui Dumnezeu, dar a facut si faradelegea. Pentru ca legea era data de Dumnezeu si scrisa mai recent si trebuia sa o respecte.
(…)

… cele 7 TAINE:

“Stropi-ma-vei cu isop si ma voi curati” - BOTEZUL;

“Spala-ma-vei si mai vartos decat zapada ma voi albi” - MIRUNGEREA;

“Auzului meu vei da bucurie si veselie, Bucura-se-vor oasele cele smerite” - TAINA SFANTULUI MASLU

“Intoarce fata ta de catre pacatele mele si toate faradelegile mele sterge-le” - TAINA SPOVEDANIEI

“Inima curata zideste intru mine Dumnezeule si Duh drept innoieste intru cele dinlauntru ale mele” - TAINA IMPARTASANIEI

“Nu ma lepada pe mine de la fata ta si Duhul tau cel Sfant nu-L lua de la mine” - TAINA CASATORIEI

Din cauza multor pacate mari, omul e lepadat de Dumnezeu si-l paraseste si Duhul Sfant; dar cel mai mult din cauza desfranarii. De aceea a randuit Dumnezeu aceasta TAINA.

“Da-mi mie bucuria mantuirii tale si cu Duh stapanitor ma intareste” - TAINA PREOTIEI

Mantuirea si indeosebi bucuria mantuirii o poate avea omul dupa ce mai intai si-a insusit toate tainele randuite de Dumnezeu si implinite prin mana preotului, caruia i s-a dat de la Dumnezeu Harul si Puterea de a le savarsi.

Omul va simti in sufletul lui starile bune descrise mai sus si cere in continuare sa i se dea “DUH STAPANITOR” si sa fie intarit in el. De ce cere acest lucru? Cere ca simte in el, in fiinta si sufletul sau, indemnul DUHULUI SFANT, ca el omul, dupa ce, mai intai cu ajutorul Harului lui Dumnezeu si-a rezolvat problema mantuirii sale, sa faca si misiune - adica sa ajute si el de-acum pe altii sa se mantuiasca - caci zice in versetul urmator:

(14) “Invata-voi pe cei faradelege caile tale si cei necredinciosi la tine se vor intoarce”
(…)

(19) “Fa bine, Doamne, intru bunavoirea Ta Sionului, si sa se zideasca zidurile Ierusalimului”

Sionul este Muntele in care se afla orasul Ierusalim. Dar aici nu este vorba de munte, nici de oras, ci este vorba de om care are mintea in cap, deci in partea cea mai inalta sau mai de sus a lui; de inima omului, care se afla ca

si Ierusalimul in acest munte, adica in om, si in care inima se afla Templul sau Biserica lui Dumnezeu cu Altarul Domnului, unde se aduce jertfa de lauda dreptatii Lui Dumnezeu.

De aceea zice: “Fa bine, Doamne, intru bunavoirea TA Sionului”, adica, LUMINEAZA DOAMNE MINTEA MEA CA SA TE POT VEDEA PE TINE SI SA INTELEG SENSUL DUHOVNICESC AL INVATATURILOR TALE SI SA MA INCHIN TIE.

“Si sa se zideasca zidurile Ierusalimului” - INCONJOARA DOAMNE CU HARUL TAU INIMA MEA, CA SI CU UN ZID, CA SA NU MAI POATA INTRA VRAJMASUL CU SFATURILE LUI CA ATUNCI CAND ERA FARA ZID INCONJURATOR

(20) “Atunci vei binevoi jertfa dreptatii, prinosul si arderile de tot, atunci vor pune pe altarul tau vitei”CAND OMUL CU MINTEA SA LUMINATA DE DUHUL SFANT VA VEDEA PE DUMNEZEU, FIE PERSONAL, FIE PRIN SIMTIREA INIMII SALE, FIE PRIN INTELESUL DUHOVNICESC AL INVATATURILOR SALE, CUM NU SE VA UMPLE DE BUCURIE DUHOVNICEASCA SI VA STI SA-I MULTUMEASCA PENTRU TOATE ACESTEA? Sa-l binecuvanteze, sa-L laude, sa-L slaveasca, sa-I multumeasca, sa I se inchine, sa-L roage pentru tot ce are nevoie.

Deci, avand omul MINTEA, INIMA si toata fiinta sa, curatite si sfintite, fiind cu totul nevinovat, atunci DUMNEZEU VA BINEVOI SI VA PRIMI ACESTE JERTFE aduse cu dreptatea Lui ca pe niste vitei nevinovati si curati. “

http://psaltirea.wordpress.com/2009/02/28/pr-cleopa-talcuire-la-psalmul-50/